

## บทที่ ๙

### ศาสนาสิกข์ (Sikhism)

#### ๑. เรื่องที่ควรทราบหัวใจ

ศาสนาสิกข์เป็นศาสนาประเทกเทวนิยม ก่อเรื่อว่าพระเจ้าสร้างโลกแต่เมื่อานาจิ้งใหญ่ และมีพระองค์เดียว จึงเป็นเอกเทวนิยม (Monothelism) แท้ และนับเป็นศาสนาที่มีอายุน้อยที่สุดในศาสนาของโลกม้าๆบันทั้ง ๆ ศาสนา ก่อตัวถึงจำนวนคนหนึ่งล้านคน ยังนับว่ามากกว่าผู้นับถือศาสนาเช่น ชีน ประมาณเพียง ๔,๕๐๐,๐๐๐ คน และศาสนาใช้โกรธศรีชั่ว มีประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ คน ก่อตัวก็ผู้นับถือศาสนาสิกข์มีประมาณ ๕,๕๐๐,๐๐๐ คน เรื่องสถิติผู้นับถือศาสนาต่าง ๆ ไม่ได้ตัวเลขมาเพียงประมาณ หนังสือบางเล่มก็ให้ตัวเลขไว้ ผิดกัน ให้ก่อตัวไว้จะเสียดแล้ว ในหนังสือศาสนาเบรีย์มเทียน หน้า ๘๙ ถึง ๔๕

ที่ว่าศาสนาสิกข์มีอายุน้อยที่สุด เพาะเกิดประมาณ

ພ.ກ. ๒๐๙๖ (ກ.ຕ. ๐๔๖) ໂກຍຄົກຄາມນີ້ເກີດຂອງຄຽນນັກ  
ກາສັກາງກ່ຽວຂ້ອງກາສັນນັ້ນ

ກໍາວ່າ “ສີ” ເນັ້ນການນຶ່ງຈານ ຄຮງກັບກໍາຕັ້ນສົກດຸກ  
ວ່າ “ສີ່ຍໍ” ແປດວ່າຜູ້ກ່າຍາ ມ່ວ່າດີ່ຍໍ ມໍາຍາກວາມວ່າຮາວ  
ດີ່ວ່າ ມ່ວ່າຜູ້ນັບດືອກກາສັນນາເຊີ້ວທຸກຄນ ເມີນດີ່ຍໍຂອງຄຽນຫວີ່ອກງ.  
ກໍາວ່າຄຽນມີກໍາເວີ່ຍກກາສັກາຊອງກາສັນນາສີ່ວ່າ ສັງນິດ້າຍກັນກົງຕົນ  
.. ຍັງກໍ ພົມຄຽນນັກເມື່ອນົກ່ຽວກັບຄະດີ່ງທີ່ເມີນອົກ່ຽວ  
ກ້າຍຫວີ່ອນົກ່ຽວ .. ຮາຍດະເວີ່ຍດເກີ່ຍດັບກັບກາສັກາກ່າງ .. ຍັງກໍ  
ຈະກ່າວ່າໃນກອນທີ່ວ່າດ້ວຍປະວັດກຳກາສັກາ

ຮາວສີຂອງທຸກຄນແດວເຕີ່ຕະກັນຈະໄກຮັບໃຫ້ເຂົ້າຕູ້ຕັ້ງກົນຂອງ  
“ສີ່” ໄກສົມໄດ້ກໍາພົດ “ປາຫຼຸດ” ສັ່ງເໜີຈະເຖິ່ນໄດ້ກັບ  
ກໍດຕັ້ງນານປີ “Baptism” ຂອງຊາກກຣິສຕີ ເມື່ອກໍາພົດຕັ້ງນານປີ  
ແລ້ວ ເຊົກ໌ຈະຮັບເອົາ “ກກະ” ຫວີ່ດັ່ງທີ່ເຮັມກັນດ້ວຍອັກຍາ  
“ກ” ແລ້ວ ປະກາກົດ .. ເກສ (ກາຣໄວັພນຍາວໄໂກຍໄນໆກັດ  
ເຊຍ) ເ. ກັງພາ (ຫວີ່ຈະກັດເດັກ) .. ກພາ (ກາງເກັງຮາສັນ).  
ເ. ກຣາ (ກຳໄດ້ມື່ອກໍາຫຼວຍເຫັດກ) ແລະ ຂ. ກົງປານ (ການ).

ผู้ท่องบานปัจจุบันได้นำ “สิงห์” ชื่อแบบว่า สิงโต หรือ  
ราชตระกูลทักษิณเหมือนกันทุกคน เพราะเดิมว่าผ่าน “ชาด  
ถ้า” แห่ง “วาหิคูร” ก็อภิความเมื่อต้นบดีของพระเจ้าเอง  
แล้ว. คำภาษาบัญชาเป็นเด่นถือความจากหนังสือของชาว  
ศิริเยง กือ “A Brief Account of the Sikh People” ชี้  
“คร. กันทิงห์” เป็นผู้แต่ง

ศาสตราจารีติอว่า ความเชื่อพึงครุหรือศาสตรา ย่อมทำ  
ให้หดหู่พ้นจากการเกิดขึ้น และได้มรรคุกความตุ้ยหัวใจนัก  
มีกำกับด้วยไว้ในบทสวด “รัปชี” ว่า

“เนื้อยื่นในกำเน้นนำของครุ ให้ยินเสียงของพระเจ้า.  
เนื้อยื่นในกำเน้นนำของครุ ให้บัญชา. เนื้อยื่นในกำเน้นนำ  
ของครุ มนุษย์ที่เรียนรู้ว่าพระเจ้ามีอยู่ในทุกแห่ง. ครุเป็น  
พระศิริ, ครุเป็นพระวิษณุและพระพหุชน. ครุเป็นพระนาง  
ปารุวนี, ตักษิณและตัวสักดิ์”

จังหวัดที่กล่าวมานี้เป็นการสูงใจให้ชาวเชินกุ้ยเห็นว่า สิง

สูงสุดในศาสตร์น้ำยืนตุ้ คือ พระเป็นเจ้าทั้ ๔ และมเหตุของ  
พระเจ้าเป็นทั้ ๕ นั่นหมายความว่าในคราวที่รัชกาลามีความคดแฉ

อนั้ง พึงทราบว่าการตั้งบานปะรันเจอยักษร ก. ทั้ง  
๕ เพื่อเป็นชาวสิงโตยกตนบูรพาณ์นน นามชนกายทั้งในสมัย  
ของกรุงโภวินทสิงห ซึ่งเมื่อกาลตากองกรุท้ายของกรุงฯ นำสิ่ง  
หลังต้นมัยของกรุงฯ ทางกรุงฯ จึง ๑๗๔ ปี

ศึกษาตีชี้เป็นศึกษาของชาวอินเดีย ที่คงภูมิคุ้มค่าใน  
อยู่ในแคนวันบัญญาณ แต่จะริเกณ์ให้ตั้งเกียง แคนวันบัญญาณ  
คงอยู่ทางภาคเหนือของอินเดีย แค่ผู้นับถือศึกษาตีชี้มีเพียง  
บางส่วน หรือประมาณ ๑ ใน ๑๐ นิรริทั้งหมด ผู้นับถือ  
ศึกษาตีชี้ว่าเป็นพากเดียวกัน เป็นพันธุ์กันมิใช่โดยราคี  
แก่ไทยศึกษาและชนบปะเพเพน นิรริถือว่าศึกษาตีชี้คง  
จะเพื่อจะรวมศึกษาเรียนครุกศึกษาเรียนติดตามเข้าด้วยกัน น่า  
หลักการบ้างอย่างน้ำจากศึกษาเรียนครุ แต่จะหลักการบ้างอย่าง  
น้ำจากศึกษาเรียนติดตาม กับมีเพิ่มของตนเองอีกหนึ่งอย่างหลาย  
อย่าง รวมทั้งที่ไม่ครรงกับศึกษาเรียนครุ กับศึกษาเรียนติดตาม  
ก็หลายอย่าง

คำสานาถิญนิยมเรียกพระเจ้าว่า “พระนาม” (The Name) โดยมีคุณบทหรือคำสรรเสริญพระคุณว่า เป็นผู้ฉลาด, มีพระกรุณา, มีพระอุดมเยื่อແມ່. บางครั้งก็ใช้คำว่า “พระผู้นำด้วยความทุกชี,” “พระผู้หงุดหงิดมหนยากร,” “พระผู้เป็นมิตรของคนบาป”

หนังสือบางเล่มเดาว่า ชาวติจจะทึ่นแต่เข้า ประมาณ ๔๐๐ น. ภายหลังที่อาบานา แตะเพ่งพระนามพระเจ้าเติร์ก แต้ว ก็จะต่อคบกับประพันธ์ของครุฑ์ทั้งหลายในสุਆะเป็นบทสวดประจำวัน

ความงามรักภักดีที่พระเจ้าถือว่าเป็นสำคัญในคำสานา  
ติจ เรื่องเกี่ยวกับในคำสานาประเกษาเทวนิยมทั้งปวง

อนึ่ง ที่กล่าวว่าชาวติจจะต้องทำพิธีถังนา แตะรับสิ่งที่มีอยู่เป็นอักษร “ก” ทั้ง ๕ และมีนามว่า “สิงห์” ที่อุทัยตามแบบของคำสากลของศูตท้ายนั้น โปรดทราบว่ามิใช่ชาวติจทุกคน จะต้องเข้าพิธี “ชาตุส่า” เช่นนั้น เพราะชาว

เดิมบางพอกที่มีได้ปฏิบัติความกำลังของศาสตราโภควินทลิงห์  
แค่ยกหลักของศาสตราอย่างก์แรกก็ครุนาณกับเป็นสำคัญ ก็ขอ  
เดิมแห่งนิกาย “ นานักบันดิ ” ซึ่งได้นามอักษรย่างหนึ่งว่า  
“ ชาวดีษฐุค่างข้อคงย่าง ” ไม่ต้องทำพิธีกรรมอะไร  
มากนัก ชาวดีษฐุถูมั่นพอด้วยอุดมคติแบบตั้งบของครุนาณก  
จึงนิได้ออนุโฉนดความกฎหมายท้องศาสตราอย่างก์หลัง แทรกมณ,  
ก่อตัวว่าเดิมพอกนานักบันดิ มีความโน้มเอียงที่จะถูกศาสตรา  
ยินดูกดันไปในที่สุด

หลักธรรมของศาสตราลับ ครุนาณกับสูมศาสตรา  
ของศาสตราสิงห์ได้ประพันธ์บทสวดครัวบชิ ซึ่งเป็นบทกราบใน  
กัมภีร์ครัวนักดิพ แสดงถึงการที่บุกกดจะก้าวไปสู่สุขอนเป็น  
ผิรันดร หรือ นิรุโภณ จ่านมอยู่ & ขันกอบ:-

๑. ธรรมบัณฑ์ อาณาจักรแห่งการกระทำ ศิษยกรรม  
ที่ กรรมชั้ว ควรทำกรรมดี

๒. คิโานบัณฑ์ (ชุภานุบัณฑ์) อาณาจักรแห่ง  
มัณฑ์

๓. สรีนับด้วย อาณาจักรแห่งมหานีติ (Ecstasy)

๔. กรมบัญชี อาณาจักรแห่งกำดัง หมายถึง  
กำดังทางคิก ไม่หาดกด้วย

๕. สลับด้วย อาณาจักรแห่งต้าจะ ในชนบุกกด  
ย้อมได้บารุงดึงชั่งไม่มีรูป ทดสอบตัวเข้าเมื่อนเดียวกัน  
พระเจ้า

ใช้บัญชีเพื่อสร้างอารคือข่ายศัย เพื่อให้บารุงต้าฯ-  
ชารุมชนตุ้งหนน ก่อการสูกเพดงตัวเรติญพะนาณ กับการ  
พั้งพะนาณ คงซักความในกัมภรค่อไปนี้:-

“โดยการพั้งพะนาณ บุกกดย้อมเมื่อประทั้ง พระ  
ศีวะหรือพระพรม. โดยการพั้งพะนาณ บุกกดย้อมบารุง  
ต้าจะ, ความตันโดย แตะกิพยม์ญญา”

“การพั้งพะนาณ ย้อมมีค่าเท่ากับการอาบน้ำ ณ  
สถานศักดิ์ที่ ก๊ะ ๖๙ แห่ง. โดยการพั้งพะนาณ จิตใจย้อม  
เมื่อรำเนียมและคงอยู่พะเจ้า”

“ ไทยการพั้งพระนານ ความดີກແຫ່ງຫວັນທະບຽນພ  
ກົບບຸນຍືອນປະກູມເຕີຍ. ไทยการพั้งพระນານ ດນຈັກຂຸນບອກ  
ຢ່ອນພົມທາງ. ຕ່ວນທີ່ສອງຂອງບຸນຍື ກີ່ອກາຍິນຍອນຄ່ອພະປະ  
ສົງກ່ອງພຣະເຈົ້າ ກາຮຍອນນອບຄັງເອງໄຫ້ຍ່າງເກີ້ດ້າກທັງທາງ  
ໃຈ ທາງກາຍ ແລະ ກາງວິຫຼາຍານຄ່ອພະປະສົງກ່ອງພຣະເຈົ້າ ”

“ ไทยการເຮືອພັ້ນພຣະເຈົ້າ ບັນຍາແຕກວານເຈົ້າໃຈ  
ຢ່ອນມາຊຸດືກໃຈ. ໄກຮົກການເຮືອພັ້ນພຣະເຈົ້າ ເວຍໝອນຮູ້ຄົງກວານ  
ນ່າຍກິຣມຢ່າງກວານເຮືອພັ້ນນີ້ ໃນຄວງໃຈຂອງເຈົ້າ ”

“ ไทยการເຮືອພັ້ນພຣະເຈົ້າ ບຸກຄດຢ່ອນໄຫ້ມຽດປະກຸ  
ແຫ່ງກວານຫດຸກພັນ. ໄກຮົກການເຮືອພັ້ນພຣະເຈົ້າ ເວຍໝອນຮູ້ຄົງ  
ກວານນ່າຍກິຣມຢ່າງກວານເຮືອພັ້ນນີ້ ໃນຄວງໃຈຂອງເຈົ້າ ”

ສາສົນພາຕີຂອອນວ່າ ທີ່ມາແຫ່ງກວານຮັ້ນນຳໃຈເໝື່ອນໄກດ  
ທີ່ນີ້ “ອໜັກກາ” ຮ່ອກວານຮູ້ສຶກຍົກຄົມຄົງຄັນ ຂັ້ງພຣະ  
ເຈົ້າໄດ້ໄວ້ໄວ້ໃນຄວງຄົນນີ້ເອງ ເນື່ອເງາຍອນນອບຄັງເອງຄ່ອ  
ພະປະສົງກ່ອງພຣະເຈົ້າ ອໜັກການພົກດາຍເມື່ອພຣ

แทนความต้าปะแข่ง. คนเราไม่ก่อกรณีความรู้สึกเรื่องของการ  
คุนเกินไป เพราะเมื่อหังการมีมาก ก็จะกดดายเป็นเครื่องกัน  
ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า มนุษย์จะท่องเที่ยวจากบ้านปอย่าง  
หนึ่งไปสู่บ้านปอย่างอื่น

ศาสนาติชต่อนให้ประกอบกรรมด้ิ เพาะ “คนเราจะ  
ไก้ลักษณะเจ้า หรือห่างจากพระเจ้าก็เพราะการกระทำของ  
เจ้า” คำสอนนั้นๆ ให้เห็นว่า ความดีหรือความชั่วนักก็ต้อง<sup>จะ</sup>  
การรวมอยู่กับพระเจ้า หรือการแยกออกจากพระเจ้านั้นเอง

ศาสนาติชได้นำคำนิรภานไปใช้ หมายถึงการรวม  
เข้าในพระเจ้าโดยอิบ้ายว่า นิรภานนั้นบุกเบิกอาบารดู  
ให้ด้วยการเพ่งพระเจ้า, มีความจงรักภักดีและศรัทธา เป็นต้น  
ว่าจากอยู่ต่ำลงถึงพระนามของพระองค์ และโดยการปฏิบัติ  
ความดีด้วยตัวของคุณ หรือศาสนาแห่งศาสนา

ศาสนาติชเรื่อว่า วิญญาณของคุณ หรือศาสนา จะอยู่กับ

พอกเข้าเตมอ แตะร่างให้ที่ประชุมให้รับความบริสุทธิ์สะอาด

“ครูเป็นติ๊ง แตะติ๊งผู้ปฏิบัติความถ้อยคำของครูย่อม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันครู”

ที่นั่งของครูต่ำกว่าพระกัมก์ไว้ทางศ่าลนา หมายความ ว่าจะประดิษฐานกัมก์ไว้ในที่สูงเตมอ

การทำที่เป็นมุตสานอย่างสำคัญของศาสนานี้ ก็คือ ความเป็นหนึ่งของพระเจ้า และความเป็นเพื่อนกันของมนุษย์ ความรักพระเจ้าและรักครูคือศ่าลนา อยุ่มคงดีอัน สูงสุดคือใช้เพื่อให้ไปอยู่ในสวรรค์ แต่เพื่อพัฒนาศ่าลนาจะสำคัญ ที่มีอยู่ในศีลกัณ เพื่อให้กันผู้คนหดหู่นัดด้วยเข้าเป็นอันเดียวกับ พระเจ้า

“จงดูกันแต่เข้าครู ทำศีลใจของท่านให้เต็มไปด้วย ความรักในพระเจ้า. จงให้ทานเตมอ. จงพูดคำสุภาพอยู่ อยน. จงดื่มดี. จงทำศีลก่อนอื่น. อย่ากินหรือนอนให้

มากเกินไป. จงใช้จ่ายเฉพาะส่วนที่ท่านทราบได้ด้วยมือของท่านเอง. กดังนั้นและกดังนั้นคงพยากรณ์อยู่กับคนที่. จงร่วมกับคนเดือนนี้ ตัวคุณทั้งรารถีญช่องครุ.” (จากหนังสือของเชอร์ลิง)

นิกายของศาสนาอิสลัม ผู้เขียนให้ก่อตัวถึงนิกายของศาสนาอิสลัมแล้ว ในหนังสือเรื่องศาสนาเปรียบเทียบหน้า ๕๓๔-๕๓๖ ในหนังสือเรื่องศาสนาเปรียบเทียบหน้า

ดร. แรมเมียนแดสโครีช ชอร์ค ก่อตัวว่า นิกายของศาสนาสืบทอดกันมายัง “สิงห์” กับ “ศิรชอร์”

ดร. โภเบตย์มกต้าว่าว่า นิกายของศาสนานี้มีอยู่ ๒ กลุ่มนิกาย “นาหักบันดู” อันเป็นนิกายที่คำนิเคนตามคำสอนของครุนาหัก กับนิกาย “ชาตตา” อันเป็นนิกายที่คำนิเคนตามคำสอนของครุโภวินทสิงห์ในเรื่องล้างบาป ชำระให้เป็นกันบริสุทธิ์

เมื่อต่อมาทาง ๒ ในครั้งกันเรื่องนี้ ผู้เขียนดึงเห็นมีทัง  
เดียวที่จะไถขอเท่าๆ กับนักขัน ก็ถือการปรึกษาหารือกับชาว  
สิงห์ในกรุงเทพฯ ในการนี้ได้ขอให้คุณณรงค์ ต้ามาร์กเป็น<sup>๔๕</sup>  
ผู้ชี้แจง คุณณรงค์ได้แจงด้วยว่าฯ แต่ส่วนที่อยู่ของชาว  
สิงห์เองแต่งไว้ให้ผู้เขียนพิจารณาหาด้วยเด่น

โดยเฉพาะหนังสือชื่อ “The Sikhs Today” ซึ่ง  
Khushwant Singh เป็นผู้แต่งได้ให้กำรอธิบายเรื่องนิกราย  
ของศาสตราจารย์ไว้ค่อนข้างมาก ผู้เขียนขอขอบคุณคุณณรงค์ ต้าม  
าร์กไว้ในทัน แต่ขอเก็บความจากหนังสือเดิมทอกดาวน์มา  
เป็นแนวทางอธิบายต่อไป

นิกรายของศาสตราจารย์ที่นับว่าสำคัญที่สุดเพียง ๒ คือ นิกราย  
“ชาติ” ซึ่งไว้ในไว้หนวด กับนิกราย “สหธรรม” ซึ่ง  
โภนหนวดเกตยงเกดา

ตามคำอธิบายนี้ เห็นได้ว่า ดร. แซมเบย์น ได้กล่าว  
ไว้ก่อนข้างไกลต่อไป กล่าวคือนิกรายที่ที่ ดร. แซมเบย์น

กล่าวถึง ก็เป็นอันเดียวกับนิกายขาดสานนิءอง เพราจะ  
ดึงในนิกายนี้ดังผ่านพิธี “ป่าหุด” หรือถังบานแป้งจึง  
จะเป็น “ขาดสา” ก็อยู่บารุงที่ และเมื่อรับ “อักษร ก.  
๔ ๕” แล้วก็ใช้นามสิงห์ต่อท้ายได้ เพราจะเป็น “ขาดสา”  
หรือผู้บารุงที่และด้วยดงคำว่า “สหชาร์” ตามหนังสือของ  
คร. แซมเบย์ กับ “สหชาร์” ตามหนังสือของ อุษณุส  
ธิงหันก์ไกสกันมาก หมายถึงพอกห่มให้ไว้บนหัวตัว  
กัน แต่ในทางภาษาตีหชาร์หรือสหชาร์ คำไหนจะถูก ผู้  
เขียนระบุในภาษาบัญญារวินิจฉัยว่าซึ่งหดถูก

แค่คำอย่างนี้ ก. โรเบิร์ต ที่เพ่งเดิงไปว่า นิกาย  
สำคัญของศาสตราจิ ได้แก่นิกายหนานกั่นฉิ ซึ่งถือหนักไป  
ตามคุรุนาภกปฐมศาสตรา กับนิกายขาดสา ซึ่งถือหนักไป  
ตามศาสตราอย่าง ก. ๐. หรือคุรุไกวนิทสิงห์ ก็ไม่เชิงว่าจะผิด  
ตัวยประการทั้งปวง กล่าวก็อนิกายขาดสานนิรกรรมกันแล้ว  
ดงนิกายหนานกั่นฉิ กับนิกายสหชาร์ หรือสหชาร์นั้นจะเป็น  
อันเดียวกันหรือไม่ แม้จะมิใช่นิกายเดียวกันแต่ก็ใกล้เคียง  
กันในหลักการ คือเป็นฝ่ายที่ไม่เข้าพิชป่าหุดหรือถังบาน  
ไม่รับอักษร ก. ๔ ๕

ກສ່າວໂຄຍສ່ວນຮວມ ຂາວເດືອ ກີ່ຜູ້ເຊື່ອໃນກໍາສອນຂອງ  
ກໍາສົດກາທີ່ອຄຽກຖົງສົບອອກ ແລະເຊື່ອໃນຄົນກົງກວຽນດ ສາທິພ ອັນ  
ເປັນບໍ່ພົນພວ່ອງກໍາສົດກາເຫດ້ານ ແຕ່ກົມດີ່ນິກາຍຢ່ອຍນາງ  
ນິກາຍ ທີ່ມາເຊື່ອໃນກໍາສົດກາຄຽບທັງດົມ ໄດ້ແກ່ນິກາຍອຸທາສີ,  
ນິກາຍມິນາ, ນິກາຍຮາມໄຣຍະ, ນອກຈາກນິຍົງນຳກົມນິກາຍ  
ທີ່ໄມ່ເຊື່ອວ່າກໍາສົດກາຈະຕັນດູດເພື່ອແຕ່ອງກົດສົບ ກີ່ຄຽກໂຄວິນທ  
ສົງທ່ານ້ຳ ແຕ່ຍັງມີດ້ອນໄປອື້ນ ເຊັ່ນິກາຍນິຈັກກາຣີ ກັນນິກາຍ  
ໝາມຂາວ່າ ແຕ່ຂ້າວສືບນາງກຸ່ມກໍໄມ່ເຫັນດ້ວຍກັນນິກາຍເຫດ້ານ

ສັງລັກບົດໆຂອງກໍາສົດກາສີບ ດຣ. ກັນທຶນທີ່ ໄດ້ຍົກ  
ເຊາກໍາຈາກກົມເປັນກາໝາເປັນຍົງເຊື່ອໃນເຫົວຍຸງເຈັນ ໃນສົມຍັງຂອງ  
ພັນທຶນທີ່ມາແປຕເປັນກາໝາອັງກອຸປະໄວ ໄດ້ກວາມວ່າ “ການ້າ  
ແດະຄາມ ເປັນສັງລັກຂົນແໜ່ງກາຣັນໃຫ້ແຕະກໍາດັງ” ມະນີ້  
ການ້າແດະຄາມຈຶ່ງເປັນສັງລັກຂົນຂອງກໍາສົດກາສີຂອຍ່າງໜຶ່ງ

ສັງລັກຂົນປະກາກົດໆທີ່ອອກ ພັນທຶນທີ່ “ອັກຍາ ກ. ທັນ ຂ.”  
ກັນໄດ້ກ່າວໄວໃນເດືອນນີ້ໜັນ ຢຸລະ ແລ້ວ ພັນເປັນສັງລັກຂົນ

ในทางรับไว้เมื่อเรียกชื่อของชาวยิวได้ผ่านการถ้าง  
นามเดิม สมควรใช้นามว่า “สิงห์” ต่อท้ายให้

แก่สัญญาณที่นิยมกันมากในเมืองบัน แต่ใช้พิมพ์  
ไว้ในหนังสือถ่าง ๆ เมื่อเรียกชื่อของชาวยิวว่า “เมียนสาสนา”  
เช่น ก็อยู่ปศุปติ แต่เมื่อถูก ๖ กม หรือพระธรรมราก  
อยู่กรุงกิตา แล้วมีวงกตมหัมพระธรรมคันธกตอหนัง  
วงกตมันมีให้ทำเป็นรูปจักร แต่ทำเป็นเตี้ยงกตมธรรมชาติ  
ดังรูปนี้



## ๒. ประวัติศาสตร์

ศาสตร์หรือ “ครุ” แห่งศาสตราจิ นี้ ๑๐ ท่าน คือ<sup>๔</sup>  
จากนั้นศาสตราจิองค์ที่ ๑๐ ให้ประกาศให้อีก “พระคันธก”

เป็นศาสตราแทน และไม่มีการแต่งตั้งศาสตราต่อไปอีก แต่  
นิกายหมายหารู้ว่าอย่างมีศาสตราต่อไปได้อีก จนบัดนี้มีawan  
ถึง ๑๖ อย่างเดียว

ในที่นี้จะกล่าวเพียงศาสตราทั้ง ๑๖ โภคให้ทราบและบันทึก  
ไว้รับถูกตามเมื่อศาสตราและบังสันชิพ เว้นไว้แค่คุรุนานัก  
ศาสตราอย่างแรก ซึ่งเริ่มนับที่กิตและลงท้ายด้วยบังสัน  
ชิพ จำนวนบัญทึกศาสตราซึ่งให้ไว้ด้วยนกคอกตามบันทึกคือ<sup>๕</sup>  
มีได้ร่วงเดือนหัน หากถือ ก.ศ. หรือ พ.ศ. เป็นสำคัญ

๑. คุรุ นานัก เกิด ก.ศ. ๑๔๒๘ (พ.ศ. ๒๐๗๖)  
สันชิพ ก.ศ. ๑๕๑๙ (พ.ศ. ๒๐๘๖) อดีตหัวหน้าคณะ  
คร. กันทติงห์ เป็นศาสตราประมาน ๕. มี แต่ความหลักฐาน  
ของ คร. ยุ่น ประมาณ ๑๕ ปี

๒. คุรุ อังคห์ เป็นศาสตรา ก.ศ. ๑๕๓๙ (พ.ศ.  
๒๐๙๖) สันชิพ ก.ศ. ๑๕๕๒ (พ.ศ. ๒๐๙๕) เป็นศาสตรา ๕. มี

๓. คุรุ ออมราส เป็นศาสตรา ศ.ศ. ๑๕๕๒ (พ.ศ. ๒๐๙๕) ผู้ชี้พ ศ.ศ. ๑๕๗๔ (พ.ศ. ๒๑๑๗) เป็นศาสตรา ๒๖ ปี

๔. คุรุ รามาส เป็นศาสตรา ศ.ศ. ๑๕๘๔ (พ.ศ. ๒๑๒๔) ผู้ชี้พ ศ.ศ. ๑๕๙๑ (พ.ศ. ๒๑๓๑) เป็นศาสตรา ๘ ปี

๕. คุรุ อรบุน เป็นศาสตรา ศ.ศ. ๑๕๙๑ (พ.ศ. ๒๑๔๘) ผู้ชี้พ ศ.ศ. ๑๖๐๖ (พ.ศ. ๒๑๖๘) เป็นศาสตรา ๒๖ ปี

๖. คุรุ หลวงวินท์ เป็นศาสตรา ศ.ศ. ๑๖๐๖ (พ.ศ. ๒๑๔๘) ผู้ชี้พ ศ.ศ. ๑๖๔๕ (พ.ศ. ๒๑๘๘) เป็นศาสตรา ๔๐ ปี

๗. คุรุ พระไร เป็นศาสตรา ศ.ศ. ๑๖๔๕ (พ.ศ. ๒๑๘๘) ผู้ชี้พ ศ.ศ. ๑๖๒๑ (พ.ศ. ๒๑๖๘) เป็นศาสตรา ๑๗ ปี

๘. คุรุ หลวงอุดชน เป็นศาสตรา ศ.ศ. ๑๖๒๑ (พ.ศ. ๒๑๖๘) ผู้ชี้พ ศ.ศ. ๑๖๒๖ (พ.ศ. ๒๑๗๗) เป็นศาสตรา ๕ ปี

๙. คุรุ เทพ มหาดุร เป็นศาสตรา ศ.ศ. ๑๖๖๔  
(พ.ศ. ๒๕๐๗) ต้นรัช พ.ศ. ๑๗๘๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เป็น  
ศาสตรา ๑๖ ปี

๑๐. คุรุ โควินทสิงห์ เป็นศาสตรา ศ.ศ. ๑๖๙๕  
(พ.ศ. ๒๕๑๔) ต้นรัช พ.ศ. ๑๗๐๔ (พ.ศ. ๒๕๔๑) เป็น  
ศาสตรา ๒๕ ปี

หมายเหตุ : มีเรื่องศาสตราเหล่านี้ ก่อตัวตามหนังสือของ  
ดร. กันทสิงห์ ส่วนข้อต้นนิยมว่าครุนาณก  
เป็นศาสตราอยู่กับตน ดร. กันทสิงห์ ก่อตัวว่า  
ห้องเทียดเมียแผ่ศาสตราอยู่ปะมาณ ๔๐ ปี  
ต่อหน ดร. ชุมก่อตัวว่า ก่อนที่จะพบกับพระเจ้า  
ครุนาณกมายถึง ๗๒ ปี จึงเท่ากับเป็น  
ศาสตราอยู่ ๗๕ ปี

**ครุนาณก ศาสตราจารย์แรก**  
**เกิดที่คลองกิ บ้านเรือเรียกว่า “นังกานา สาหิพ”**

ทางพิศตะวันตกเดียงได้แห่งเมืองตะชอร์ (ปักษ์ใต้) ในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๒๕ หรือ พ.ศ. ๒๐๐๖. บิคาซีอกดูมารดาซึ่งคริบปะ. เมื่ออายุ ๔๔ ได้สมรสกับนางตุลจันท์ มีบุตร ๒ คน ชื่อคริบันท และดักยมิทาธ. ท่านมีอธิบายดังนี้ไปในทางศาสนา พอใจแต่งบทเพลงสรรเสริญพระเจ้า ผู้ใจเมตตากรุณาต่อคนยากจน แบ่งบันติงทมอยู่ให้เป็นทาน

วันหนึ่งเมื่ออาบน้ำเสร็จแล้ว กรุณานักได้เข้าไปในบ้าน และได้เห็นพระเจ้า. อ้อความในคัมภีร์กรันด (๓๓-๓๕) ก่อตัวค่อไปว่า “พระเจ้าได้ประทานนาทพยถอยหนึ่ง ชั่ง กรุณานักได้รับด้วยความสำนึกในพระคุณ. แล้วพระเจ้าได้ตรัสว่าพระองค์อยู่กับกรุ ทำให้กรุและผู้ที่อยู่นานาชนของกรุ มีความสุข ขอให้กรุออกพระนามและต้อนผู้อื่นให้หายเสื่อมคลาย คงอย่าใช้คืออยู่กับโถก คงปฏิบัติโดยออกพระนาม ให้ทาน ชั่วระยะเวลา ๒๘ ปี บูชาบูชาเพ่ง——นานของเวลา คือพระเจ้า. ปชุนพระหม แต่ตัวเจ้าคือพิพิธกร”

หลังจากอยู่ในบ้าน ๑ วันแล้ว กรุณานักได้กลับบ้าน

สังฆารพย์เดินทางปวงให้แก่กัทมายากาน ครองเครื่องนุ่งห่มแบบ  
นักพรต ต่อจากนั้นก็เดินทางไปยังถิ่นท่าง ๆ เมื่อเวลา ๐๖ น.

ครุนาณักแมะจะนุ่งห่มแบบนักพรต แต่ก็ได้สังส่อน  
รู้ว่าคนกับเขา ท่านคงอยู่กับบุตรภริยาของท่านในบ้านด้วย<sup>๔</sup>  
แห่งนี้ว่า ถ้าเดินทางไปทางศรีดัชธรรมและให้จังรักภักดีก่อ  
พระเจ้าเพื่อจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้า.

เมื่อก่อนจะเดินทาง ท่านได้แต่งคงไกดาห์นาศิษย์ของ  
ท่าน ซึ่งรับใช้ไกด์ชุดให้เป็นศาสตราจารย์กุรุสืบต่อจากท่าน<sup>๕</sup>  
โดยมิได้แต่งคงบุตรแห่งส่อง ไกดาห์นานมีให้รับแต่งคงแต้ว  
ให้หมายใหม่ว่า ครุอังค์ก

ครุนาณักเดินทาง ในมี ศ. ก.ศ. ๑๕๓๙ หรือ พ.ศ. ๒๐๗๒  
ณ กรุงรูปuras แคว้นบัญชาป สิริรวมอาญาได้ ๗๐ โดยมี

ครุอังค์ก ศาสตราจารย์

ครุอังค์ก เกิด ศ. ก.ศ. ๑๕๐๔ หรือ พ.ศ. ๒๐๔๗ เมื่อ

ให้รับแต่งคงให้เป็นศาสตราແಡັກໄດ້ສັ່ງສອນຄ່ອນແຕະຕ່າງເຕັມ  
ທັດກາຣ “ສັກັດ” ແດ່ “ນັກັດ” ຂອງຄູ່ຮຸນານັກໄທມັນກັງ  
ຢືນຂຶ້ນ. ສັກັດກີ່ອໜຸ່ງຮ້ອຍສົ່ງໝໍ ມາຍຄືກາຣປະຈຸນພົມປະກັນ  
ເວດເຍັ່ນ ແດ້ວສົວຄົນທີ່ຕ່າງເຕັມເສີມພະເຈົ້າວ່າມັນ ສ່ວນ  
ນັກັດກີ່ອໜຸ່ງເຄົາທີ່ຍົກັນ ມາຍຄວາມວ່າກາຣນີ້ກ່ຽວຂ້ອງຊຸມຊົນ  
ແສ້ວມານັ້ນໃນແຄວທີ່ຍົກັນກິນອາຫານ ໂຄຍໄນ້ກ່ານີ້ດື່ງກວານ  
ຖ່າງຈະລະນະແດະງ່ານະ. ນອກຈາກນີ້ຄູ່ຮຸນັກທີ່ໄດ້ຮັບຮາມ  
ນາກປະເພັນ໌ ແດ້ຮ່ວປະຈຸດຂອງຄູ່ຮຸນານັກ ທ່ານໄຫ້ກົມກົມ໌  
ເຮື່ອນໄວໃນກາຊານີ້ຢູ່ຈາປ ຊົ່ງເຮົາກວ່າ “ຄູ່ຮຸນ໌” (ກາຊາຂອງ  
ຄູ່ຮຸນ) ໄທແພວ່າຫຼາຍຂຶ້ນ. ຄູ່ຮຸນັກໄດ້ທົງຄຸນຍັເພຍແຜ່ກ່າວສອນຂອງ  
ກາສົດກາອົງກໍແກ່ຂັ້ນຫຼາຍແໜ່ງ ໄທທ່ານໄຫ້ຮ້າວຕີ່ມີກວານຄົມຕົກ  
ສ່າມານີ້ກົດຊື້ຄົກນີ້ຢືນ

ທັດຈາກເມື່ອກາສົດກາອົງປະມານ ۶۴ ປີ ກົດຊື້ພົມ ກ່ອນ  
ຈະເຕັນຊື້ພົມທ່ານໄດ້ເດືອກສີ່ຍຸ່ງຫຼັງຂອງທ່ານ ນາມວ່າອນຫາສ  
ເມື່ອກາສົດກາອົງກໍ ຄູ່ຮຸນັກທີ່ມ້າຍໄດ້ ۶۸ ໂຄຍນີ້ ທ່ານເຕັນ  
ຊື້ພົມໃນນີ້ ກ.ກ. ۶۵៥៦ ພ.ກ. ۶۰៥៥

### คุรุ อมราหาส ศ่าสนาองค์ที่ ๗

คุรุ ออมราหาส เกิด ค.ศ. ๑๔๙๘ หรือ พ.ศ. ๒๐๔๒  
 (แก้ก่อว่า คุรุ อังกัช ๒๒ ปี) เป็นศ่าสนาเมื่อ ค.ศ. ๑๕๕๒  
 หรือ พ.ศ. ๒๐๙๕ เป็นศ่าสนาประมาน ๒๐ ปี จึงสืบต่อไป  
 ค.ศ. ๑๕๗๔ หรือ พ.ศ. ๒๑๑๗ ถึงรวมอายุได้ ๘๖ โภยปี

ท่านผู้นี้เป็นนักปฏิรูปทางดังกล่าว คือคัดแปลงแก้ไข  
 ดังกล่าวให้ดีขึ้น ท่านสอนว่าต้องรักษาสิทธิของลูกพันได้ ท่าน  
 คัดค้านการกดุมหน้าของศรีและการแสดงศรีหงเป็นเมืองดำเนิน  
 ดังข้อดี ที่เรียกว่าพช “สค”

### คุรุ รามahaส ศ่าสนาองค์ที่ ๘

ท่านผู้นี้เป็นบุตรเรยของคุรุออมราหาส ได้รับเด็อกจาก  
 คุรุให้เป็นศ่าสนาสืบแทนต่อไป ท่านเกิด ค.ศ. ๑๕๙๔ หรือ  
 พ.ศ. ๒๐๗๗ ได้เป็นศ่าสนาเมื่อ ค.ศ. ๑๕๗๔ หรือ พ.ศ.  
 ๒๐๙๕ เป็นศ่าสนาอยู่ได้ประมาณ ๑๕ ปี ก็สืบทอดในปี  
 ค.ศ. ๑๕๙๔ หรือ พ.ศ. ๒๐๑๕ ถึงรวมอายุได้ ๕๘ โภยปี

งานอันเด่นของท่านผู้นักด้อม <sup>๔๕</sup> ได้สร้างศูนย์กลางแห่งความเป็นมีกิจแฝงของชาวศิข ณ อนุฤทธิ์ โดยได้วางรากเมืองบ้านบุนเมือง ก.ศ. ๑๕๗๔ ก่อในบ้านเมืองศักดิ์สิทธิ์ เอง อีก ๑ มิติมาก ได้มีการขออุทิศสีห์ ให้นักธรรมว่าอมฤต หรือสร้างห้ามถูกชิงพื้นที่เดิมยังต่อหน้าเมืองรองอุบลราชธานี <sup>๔๖</sup> ให้นามตามคุรุว่ารามพาราดปูรณะ

#### คุรุ ออรบุน สำสส่องคที ๔

ท่านผู้นับถือของคุรุ อนรกาต มีผลงานเด่นเป็นพิเศษหลายประการ ท่านเกิดเมื่อ ก.ศ. ๑๕๒๓ หรือ พ.ศ. ๒๗๐๖ ได้เป็นศักดิ์คามเมื่อ ก.ศ. ๑๕๘๙ หรือ พ.ศ. ๒๗๖๖ คือเมื่ออายุเพียง ๖๕ ปี ดำเนิน ท่านเป็นศักดิ์คามยุ่งได้ประมาณ ๒๒ ปี <sup>๔๗</sup> ก็เสียชีพในบีบ ก.ศ. ๑๖๐๖ หรือ พ.ศ. ๒๘๔๙ ศิริรวมอายุได้ ๔๔ โภยมี

งานอันเด่นของท่าน คือการสร้างโบสถ์คงามยิ่งงาม สร้างอนุฤทธิ์ ให้นักธรรมว่า ทรุพา สาทิพ ซึ่งบ้านบุนเรียกนามในภาษาอังกฤษว่า “Golden Temple” หรือเรียกตรงๆ

ในภาษาไทยว่า “ไม่สดก่อง” มีประคุเช้า ค ด้าน ไม่มีรูป  
เอกสารพิท ๆ คงไว้ภายใน ถือว่า เมืองนั้นมีอยู่ชน้ำของ  
ชาวติ้ว และไก่คงชื่อเมืองใหม่ว่า “อนฤคตระ” ตามชื่อ  
ศรีสะนา

ທ່ານຜູນໄດ້ຮັບຮວມກົນກໍລົງຈອງກາເສົາຕີ່ຂຶ້ນ ເຮືອກວ່າ  
“ກຽນດີ່າທີພິ” ໂດຍເກັບຂອງເຊີ່ຍຫຍໍ້ອົບຖປະພັນຂອງກາເສົາ  
ອັງກົດໆນີ້ ມາຮວມໄວ້ ຮວມທັງຂອງເຊີ່ຍຂອງໜາວເຢີນດູແດະ  
ນຸດຕົມ ກັບທັງຂອງເຊີ່ຍຂອງກາຣອງ

คุรุยารชุน ได้ทรงสถาปนาศูนย์เรียน ณ แห่ง กิจกรรมครูบุรุษ กับที่ตั้งสถานศึกษา แต่ก่อนว่าสำหรับภูมิทัศน์ ให้ได้เดินทางไปเยือนประเทศเพื่อนบ้านเช่น จีน ญี่ปุ่น ฯ คือได้ถูกยกยศเป็นผู้นำด้วยความสามารถ ทักษะ ความคิดเห็น ที่ดี ที่สุด ของชาติไทย ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ที่สำคัญที่สุด คือได้รับการยกย่องว่าเป็น “นักการเมืองที่ดีที่สุด” ของประเทศไทย ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ที่สำคัญที่สุด คือได้รับการยกย่องว่าเป็น “นักการเมืองที่ดีที่สุด” ของประเทศไทย

อิงชัยหนงทันบัวคำคัญทางการนาาก็ต้องครุยวรุน  
ได้ประการให้ศาสตราจารย์แยกออกจากภินฑ์และมุตติน และ  
ประการอีกประการเรามิใช่ภินฑ์หรือมุตติน ไม่รับรองการอุด  
อาหารของหงส์สองศาสตรา ไม่ยอมนัดการร่วมกับพวกภินฑ์

และไม่ได้ริบไปนกรเมือง ไม่ส่องคนที่ต่อหน้ารับการพ  
และไม่ส่องคนที่ต่อหน้ารับการพ

คุรุ หรือโภินท์ ศาสดาองค์ที่ ๖

ท่านผู้เป็นบุครุกคนเดียวของคุรุอรชุน เกิดที่คุบด  
อกต์ ไกต้อมฤคต์ระ เมื่อ ก.ศ. ๑๔๘๔ หรือ พ.ศ. ๒๐๐๔  
เมื่อคุรุอรชุนถูกกรรมานานดันช้ำ ด้วยการจับให้นั่งในกระถ  
นาร้อน แต่เดชาทรรษที่กดดันถูกเมินไฟสำคัยได้ร่างกายอัน  
เบตื้อยเป่งต่า แต่ว่ายกกายนั้นลงแข็งแข็งในน้ำเย็นจัดในแม่น้ำริ  
เพื่อเพิ่มทุกษาเวทนายังขันวนถึงแก่ชีวตนน เป็นที่รู้กันว่าชาว  
เชียงเมืองผู้ไม่รับน้ำดื่มคือใบไม้ได้เสียเด้อ คุรุหรือโภินท์  
ศาสดาองค์ที่ต่อจากคุรุอรชุน จึงเปลี่ยนวิธีการเป็นใช้คำ  
สร้างสมกำถั้งรับ สร้างบ่อนผักหาร มีศิษย์หนุ่มจำนวน  
หลายร้อยแห่งตัวนั้น เศรีษะพร้อมทั้งตัวร่วงเพื่อกร ด้วยร-

พระคิริหันกิริ ทราบข้าวจิ้งเชียงไปพบ และจับจังไว้ในมือขึ้น ณ เมืองแห่งหนึ่ง ชาวตีก็พากันหลบให้ไปที่เมืองนี้ เพียงเพื่อจะดูบกាแหงบ้มที่ขังคู่ไว้ ด้วยพระคิริที่คงแรงพระ ฤทธิ์ยังดีอยู่ให้เมื่ออดีต เพื่อเอาชนะทางคิดใจ แต่พอ เป็นปีนรัชสมัยราชหัสดี ขันครองราชย์ ก็เป็นปีนโภมาัยใหม่ เป็นปีใช้ชีวิตปราบด้วยกำถัง ซึ่งมีการตั้งกรรมระหด่างชาติ ขับชาติมุตตินผู้บุปผาของ ๔ หรือ ๕ ครั้ง และชาติชนະทุก ครั้ง พบว่าศักดิ์ด้วยกันเป็นองค์เรมแรกที่ใช้คำในการ บ้องกันรักษาบ้านเมืองและศักดิ์ษาไว้ การใช้ตัญตักษณ์ ภาษาคุกคาม ยันหมายความถึงชานาๆทางชาร์มกับอ่อน นาๆทางโถกร่วมกัน เกิดขึ้นในสมัยของคุรุองค์ แค่ท่า

๑. ขักรพระคิริหันกิริ ผู้นี้แหะจะทั่งจับคู่อรุณศาสดาองค์ที่ ๕ แล้วจะให้ข้าวชาติของพระองค์ ก่อ ขันทุ ล้อ ท่านผู้นี้เป็น ศักดิ์ส่วนตัวของคุรุเชิงทวนมานจนตาย ภายหลังเมื่อถึงสมัยของคุรุ ทรงโโควินที่ ขักรพระคิริท้องการเข้าไว้ จึงมอบจันทูลลังและครอบ ครัวให้คุรุ เพื่อให้ได้ด้วยการได้ความชอบใจ ในฐานะที่ขันทุลลังได้ทำ ผิดธรรมบาลด้วยของคุรุจนตาย คุรุทรงโโควินที่สั่งปล่อยครอบครัว เพียงแต่เอาตัวขันทุลลังออกปะจะนแยกกับประชาชนถึงความโหดร้าย ประชาชนจึงเอารถายค้ำนถูกเป็นไฟสาดใส่ร่างของขันทุลลังตาย ในตอนนั้นของเมืองละชอร์ เข้าถักยัมภุกรรมสนองกรรม

ไว้ในเหตุยุบเงินมีในสมัยหลัง ท่านผู้นี้เป็นกังหันหารและเป็นนักเผยแพร่ศาสตร์ฯ สามารถทำให้คนกลับใจมาพัฒนาศึกษาต่อไปมากขึ้น จาก ก.ศ. ๑๖๐๐ หรือ พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่งเป็นศึกษา ท่านได้ตั้งนรีพิมพ์ ก.ศ. ๑๖๔๔ หรือ พ.ศ. ๒๔๙๙ รวมเวลาที่เป็นศาสตรา ๑๔ ปี ตั้งตัวอยู่ได้ ๕ โภยมี ๙๙ ที่น่าสังเกตคือท่านเป็นศาสตราเมื่ออายุเพียง ๑๖ โภยมี และจบด้วยศักดิ์ โภยกอกด้าศักดิ์ร่วมกับจักรพรรดิชั้นศักดิ์

### ครุ หรือ ศาสตราของคห. ๗

ท่านผู้นี้แม้จะเป็นผู้ร่วมและชอบการด้านศักดิ์ แต่ก็ไม่ชอบเข้าสักดิ์ พอยาจันมาไว้ในตัวน แต่เป็นผู้แต่งเมตตากรุณาคือมนุษย์และศักดิ์เป็นพิเศษ ชอบให้ทานแก่คนยากจน และคงโรงอาหารเดียงคนคนโดยไม่กิมต่อค่าศักดิ์ ทำให้ศาสตราตั้งรุ่งเรือง มีกำลังทหารเข้มแข็ง ทรงสามารถทำให้คนสำาคัญแห่งศาสตราเป็นคุณบ้างคน เช่น ภาค ก ภาค น นักบัวชาวเชียงใหม่เป็นผู้ด้วยนามบัตรศาสตราตั้ง แต้วช่วยตั้งสอนศาสตรา ท่านเกิดที่เมืองกิริคุปะ เมื่อ ก.ศ. ๑๖๑๐ หรือ พ.ศ. ๒๔๕๐ เป็นครุเมื่อ ก.ศ. ๑๖๔๕ หรือ พ.ศ. ๒๔๙๙

## ສັບ ປຸ່ມຫານກາພ

ຕອນເມລີນຍ້າຍຸ ๑๒ ໂດຍບໍ່ ສັນຫຼືພັນ ເນື່ອງກົດປະເທົ່າ ກ.ຕ.  
๑๖๒๐ ທີ່ວິດ ພ.ຕ. ๒๒๐๔ ເປັນຄາສຕາຍຸ ຕະ ນີ້ ສີຣານຫາຍ  
ໄກ ຕະ ໄກຍື່ນ. ທ່ານເປັນຫດານຂອງຄູງ ຜຣໂກວິນທ່າສຕາຍຸກ  
ກີ່ ๒. ກີ່ທ່ານເປັນບຸກຄົນທີ່ສົ່ງຂອງ ມາຍາ ຄູງທຶກກະ ຜູ້ເປັນ  
ບຸກຄົນແຮກຂອງຄູງ ຜຣໂກວິນທ່າ

## ຄູງ ຜຣກຖັນ ສາສຕາອງຄົກ

ທ່ານຜູ້ນເປັນຄູງ ຜຣກຖັນເຕີ່ມ່ວນຍ້າຍຸເພີ່ມ ២ ພີ້ ທ່ານເປັນ  
ບຸກຄົນເຕີ່ກຂອງຄາສຕາຍຸ ດັ່ງ ແຕະຄົງແກ່ມຮັນະດ້ວຍໂຮກ  
ໄຊ້ກວິພຍເນື້ອຍ້າຍຸເພີ່ມ ៤ ພີ້ ແລ້ວ ພົມ ແມ່ນເຊັ່ນກົມເຮັດວຽກເຕັ້ງຄວາມ  
ອົດາຕດ້ານຮາດໄວ້ໃນຕໍ່ນານຂອງຄາສຕານ໌ ທ່ານເກີດ ກ.ຕ.  
๑๖๕๒ ທີ່ວິດ ພ.ຕ. ๒๒๕๖ ເປັນຄູງ ກ.ຕ. ๑๖๒๐ ທີ່ວິດ ພ.ຕ.  
๒๒๐๔ ສັນຫຼືພັນ ກ.ຕ. ๑๖๒๔ ທີ່ວິດ ພ.ຕ. ๒๒๐๗ ເປັນຄາສຕາ  
ຍຸໄກ ៤ ພີ້. ກໍາວ່າກ່າຍຸນັ້ນໜ້າຈະເທີ່ມຢັດກັນກໍາວ່າ “ ກ່າຍຸ  
ນັ້ນ ” ໃນການສັນຕິບຸດ

## ຄູງ ເຕັມພາຫຼວະ ສາສຕາອງຄົກ

ທ່ານຜູ້ນເປັນບຸກຄົນເຕີ່ກຂອງຄູງ ຜຣໂກວິນທ່າ ງິ່ນມື້ງຮັນະ

เมื่ออาช่องศาสตร์ด้วยก็ที่ ๑ และเมื่อปัจจุบันอาช่องศาสตร์ด้วยก็ที่ ๒  
ท่านเกิด เมื่อ ก.ศ. ๑๗๖๗ หรือ พ.ศ. ๒๔๐๘ ที่เมืองขอนถูก-  
สาระ เมื่อศาสตร์ตามเมื่ออายุ ๔๔ ปี คือใน ก.ศ. ๑๗๖๔ หรือ  
พ.ศ. ๒๔๐๕ และเดินรัฟใน ก.ศ. ๑๗๗๕ หรือ พ.ศ. ๒๔๑๕  
เมื่อศาสตร์ได้ ๑๖ ปี สำเร็จมหษา ๕๕ โภคปี. คุณธรรมที่  
เก็บของศาสตร์ด้วย ก็ทำการทำก่อขอนช้า ท่านถูกผู้คน  
รังษยาทำร้ายและย่างเข็งทรัพย์ไป แต่เมื่อศิษย์ของท่านดับผู้  
ทำร้ายมาได้ พร้อมกับยึดทรัพย์อื่น ๆ ของผู้ใดมาด้วย ท่าน  
ก็กลับให้อภัยและบดถ่อก้าวไปบนคอพร้อมทั้งให้กันทรัพย์เดิน  
ส่วนคัวของเขายังคงมีอยู่. ท่านเดินรัฟเพราะกษัตริย์อีกด้าน  
เรียกตัวไปที่กรุงเกด ให้ยอมเป็นศิษย์ของศาสตราเจติ ท่านยอม  
พยายามที่จะเข้าใจและเป็นแบบอย่างศาสตราเจติ ท่านคงถูกประหารชีวิต  
และสับร่างของเมื่อ ๔ ส่วน แขวนประ箭านไว้ที่ประตูบ้าน  
ทั้ง ๔ กิ่งของกรุงเกด

### ครุ โคงวนทสิงห์ ศาสตราจารย์ ๑๐

ท่านผู้นี้ได้รับการแนะนำนามว่า “นักบุญผู้เม่นหาด”  
ของอินเดีย. ท่านเป็นบุตรของศาสตร์ด้วยก็ที่ ๑ และเมื่อผู้  
สามารถทำให้ศาสตราเจติรักษาความเร็วแก่วรุ่งนั้นคงไว้ได้

กิจการนักข่าวตัวจริงที่ทำเป็นสำหรับชาวต่างด้าน กล้าย  
เป็นการสร้างชาติใหม่ให้แก่ชาวต่าง ท่านเป็นศาสตราจารย์ของ  
เพียง ๒ ปี ขณะที่บิดาของท่านถูกประหารชีวิต ชาวต่างด้าน  
และคนบ้านนอก บางคนถึงกับปฏิเสธจากนุมได้นับถือ  
ศาสตราจารย์ เพราะกลัวภัย ท่านจึงมักจะคิดว่าต้องมาเป็น รำระให้  
บริสุทธิ์ ให้ไว้หนวดไว้ผนຍາວ เพื่อจะให้ไม่เกิดความประทับใจ  
เป็นชาวต่าง เพราะตักษณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้คนต่างด้านฝึกแผน  
กับคนพ้องกัน อักษร ก. หง & ที่ทำให้ชาวต่างด้านไว้ ก.  
เพื่อผลต่อในการรวมกันเป็นกลุ่มกันและบุกคุกความกล้าหาญ.  
ท่านเรียนภาษาเปอร์เซีย และภาษาตันสกุลเพิ่มขึ้นอีกส่วน  
หนึ่งจากภาษาบัญชาเป็นต้นไป เป็นส่วนหนึ่ง  
เรียกว่า “ ทศมกรันด์ ” แปลว่า “ คัมภีร์ ” ท่าน  
ประกาศไม่แต่งคงครุตีบแทนคือ แต่ให้ถือคัมภีร์แทนครุ  
และถือว่า “ เมื่อชาวต่าง & กน มาประชุมกันต่อหน้าพระ  
คัมภีร์ ครุก็ขอว่ามาประชุมอยู่ด้วย.” ท่านได้ทำตั้งครรภ  
ต่อสู้กับชาติรัฐมนตรีเดิมหลายครั้ง และทรงหดังตุคเมื่อตั้งครรภ  
ดูดีดกตุคทุกคนท่านมีชัย. ท่านได้มีคหบดีเป็นภาษาเปอร์-  
เซียเก็บอกษัตริย์ของตน เนื่องจากชาติรัฐได้เบี้ยก

เมื่อนชาวติริย์ย่างไร กษัตริย์ขอรังสีบึงเริญให้ไปพบ แต่  
ขณะเดินทางไปขอรังสีบึงได้สูงรากด้วยก้อน กษัตริย์พหุรั  
ชาห์ได้เสด็จราชย์ตืบค้อไป และขอบพอกับกรุโภวินทิงห์  
 เพราะกรุเคยช่วยต่อสู้เพื่อให้ได้รับราชบัลลังก์ ในระยะหลัง  
 กรุได้โภวินทิงห์กษัตริย์ไปในที่ด้วยแห่งแต่เมื่อพักอยู่ที่รัมปัง<sup>๑</sup>  
 นาโภชากาหารัตน์ผู้เดียว ได้ถูกผู้รายแพงและเด็นชีพในที่ดู

กรุโภวินทิงห์เกิด ก.ศ. ๑๖๒๖ หรือ พ.ศ. ๒๕๐๘  
 เมื่ogrุ ก.ศ. ๑๖๗๕ หรือ พ.ศ. ๒๕๓๘ สันชีพ ก.ศ. ๑๗๐๘  
 หรือ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่ogrุอยู่ได้ ๗๕ ปี สรีรวมอายุได้ ๔๑  
 โภชี

### ๓. ประวัติคัมภีร์ศาสนา

คัมภีร์ของศาสนาสิชเรียกว่า “กรันด์ สาหิพ” แปล  
 ว่า “พระคัมภีร์” ก็อ “กรันด์” เป็นคำสันสกฤตแปลว่า  
 “คัมภีร์,” “สาหิพ” เป็นคำพมเมืองแปลว่า “พระ”  
 หรือนยหนึ่งเป็นคำเรียกความเก้าอี้ คำนี้เดิมผู้เขียนใช้ว่า  
 “กรันด์ สาหิพ” แค่ต่อบ้างให้ภาษาหยาดว่า คำ “สาหิพ”

ชนที่ถูก “สาหิพ” ซึ่งเป็นอนุขอแก้ความทกันได้ใหม่ และในบางครั้งชาวติชจะเรียกคัมภีร์โดยเดิมค่าว่า “คู่” หรือหน้าเป็น “คู่ ครันด สาหิพ” เป็นการแต่งคาระอย่างดูง คัมภีร์แบบอูกเป็น ๒ เด่น คือ—

๑. “อาทิครันด” แปลว่า “คัมภีร์แรก” คู่ อรัญเป็นผู้ร่วมเขียนใน ก.ศ. ๑๖๐๔ หรือ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทพินิจของคู่ หรือศาสตร์ดังต่อไปนี้ ถึงอย่างไร และมีบทประพันธ์ของนักบุญผู้มีเชื้อแห่งศาสตราสินคุณและศาสตราภิสัตถามแผนกอยู่ด้วย

๒. “ทสมครันด” แปลว่า “คัมภีร์ของศาสตรา ถึงอย่างไร” เป็นชุมนุมบทพินิจของศาสตราอย่างคู่ ๑ คือ คู่ โภวินท์สิงห์ รวมรวมเขียนในสมัยหลังจากอาทิครันด ประมาณร้อยปี

๓. ความเกี่ยวกับอัจฉริยะและข้อเปรียบเทียบกับศาสตราอื่น แม้ว่าศาสตราติชจะเกิดขึ้นในท่านกัลังศาสตราสินคุณและ

๔. คือของรามนันทะ และกานธิ

อิสلام แต่ชาวติ๊ก็ได้รับความเดือดร้อนเพราชาวยาอิสلام  
มากกว่า ดังนั้นได้ว่าศักดิ์ค่าองค์ ก็ คือ ครุฑรุน  
ศักดิ์ค่าองค์ ก็ คือ ครุฑะพทุระ และศักดิ์ค่าองค์ ฯ  
ก็อยู่ในโภินทิงห์ ด้านลูกชาวอิสلامช่วยเหลือ แต่การ  
บันกนของกษัตริย์อิสلام ก็ต้องทำให้ชาวติ๊กเข้มแข็งขึ้น  
โดยเป็นชนเผ่าที่มีอาชญากรรมต่อต้านอิสลมเดียว ฉะนั้นเมื่อ  
มีการแบ่งแยกอิสลมเป็น ๒ ฝ่าย คือเป็นอิสلامกับ  
ปากศึกษา ชาวติ๊กจึงเดือกนาอยู่ข้างอิสลมเดียว

เดิมที่คำสอนของครุฑานักศักดิ์ต้องการให้ทั้งชาวอินดูและ  
ชาวอิสلامมาร่วมด้วยในสังกมติ๊ก แต่มาถึงตนยครุฑรุน  
ก็ไม่มีการคัดสินใจเดือดขาดว่าจะต้องแยกออกมาน่าท่างหาก

ศักดิ์ติ๊ก ลงกันให้กับศักดิ์นัยนุใน ๑. เรื่อง  
เดียนว่าด้วยศักดิ์ติ๊ก ๒. เรื่องการต่อคุณต่ออนุชนพระเจ้า  
๓. เรื่องกรรณ คือการทำให้ดี ทำซ้ำให้ไว ๔. เรื่องความ  
หลุดพ้นภัยอาบุภาระแห่งพระเป็นเจ้า

ศาสตราจารีไม่ทรงกังวลศาสตราจารย์ในเรื่อง ๑. ยินดูรังเกียจกันเอง แตกแยกกันเองด้วยเรื่องชาติชนเผ่าและศาสนา แต่เดิมรวมเป็นพวกเดียวกันหมด ๒. ศาสตราจารย์ในคุณรูปเคารพศาสตราจารย์ในรูปเคารพ แต่ในข้อนี้พวกยินดูอารยธรรมชาติอ้วกว่าการเคารพรามไห้วัดกัมภร์เป็นท่านของเดียวกันทราบให้รูปเคารพ ๓. ศาสตราจารย์นับถือเทพเจ้าหลายองค์ แต่ศาสตราจารย์นับถือเทพเจ้าองค์เดียว ๔. ศาสตราจารย์มีการประกอบพิธีกรรมมากและมีนักบูชา ศาสตราจารย์มีการบูชาพระเจ้าเป็นสำคัญ ไม่มีนักบูชา ๕. ศาสตราจารย์วางหลักให้กินอาหารประเพณีทุกครั้ง คือไม่มีนักบูชาต่อไป ต่อหน้าศาสตราจารย์ให้ไว้ ๖. ศาสตราจารย์คิดกับศาสตราจารย์ไม่ก่ออย่างเดียวกันในการที่ต้องถึงเทพเจ้าแต่ละองค์อย่างให้ถูกต้อง ต่อหน้าศาสตราจารย์ไม่เป็นเช่นนั้น ผู้เชียนໄได้ตีอกน้ำมากด้วยเพียง ๖ ข้อ ตามข้อเชียนของโกรเบิคยุน ที่มิได้นำมาก่อนมีหลักฐานชี้แจงว่า ยังไม่มีหลักฐานเพียงพอให้แน่ใจ

อนึ่งพึงทราบว่าหลักกรรมของยินดูและเดิม เรื่องที่ให้คิดกับชาติอ้วนนั้น ตัวของศาสตราจารย์ด้วยกัน ความหลุด

พันจากทุกชีด้วยความต่ามารถของมนุษย์องจะมีไม่ได้ แม้ในคริสตศาสนาแต่ศาสนานาเทวนิยมอนๆ ก็เป็นไปในท่านองนี้ ก็อเทพเจ้าข้อมเป็นศูนย์กลางในการตอบนักดาดความดำริ ผลิต่าง ๆ นับว่าค่างกันกับหลักกรรมของพระพุทธศาสนา อย่างสำคัญ ก็อทังพระพุทธศาสนาสอนว่าการกระทำของมนุษย์ด้าน ๆ ให้ถูกวิธี ให้เพียงพอ ข้อมเป็นเหตุให้พันทุกชีได้ โดยไม่ต้องอาศัยอักษัยเทพเจ้าอย่างไร แม้พระพุทธเจ้า ก็ไม่ทรงปฏิบัติแทนใคร ทรงเป็นเพียงผู้ชักจูงให้เกิดน้ำ การเดินทาง หรือปฏิบัติเป็นเรื่องของผู้บุญธรรมหากความอดุ พ้นเอง

ศาสนาเดียวทั้งกันได้กับศาสนาอื่นตามในเรื่อง ๑. เมื่อเอกเทวนิยม (Monothelism) ก่อตัวความเชื่อในเทพเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์เดียวรวมกัน. ทั้งมีความเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้มีอำนาจ เป็นผู้ทรงปกคล่องที่สูงสุดโดยย่างแท้จริง ๒. ความอดุพัน จะมีได้ด้วยการยอมรับถูกความเชื่อว่าคือพระเจ้า ๓. การบูชาด้วยการขอพระนามของพระเจ้า ๔. ความสำคัญในการหมั่นสวดบทสวดมนต์ทักษะหนึ่ง ๕. งานรักภักดีที่ต้องทำนั้นผูกตึงศาสนา ผู้เป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า

ເຊັ່ນ ສາສັນາອີສຕາມຈົງຮັກກັດຕໍ່ພຣະມໝາດ ສາສັນາເຕິງຈາງ  
ຮັກກັດຕໍ່ທ່ອງຄຸນານັກແດະກຸຽວຸງກໍດ້ວຍ ພາ ๒. ຄວາມເກາຮພ  
ຂໍຢ່າງຍິ່ງທ່ອຍກົມກວ່າທາງສາສັນາ. ຂ. ມັປູນຍືສຕາມດ່ວນກຳຕາງ  
ຕໍ່ກຳສັນາອີສຕາມນີ້ກ່າວມາໃຫຍ່ມີກຳຕໍ່ມີກຳ  
ອົນຖາດຕະ ລ. ໃນພິມການບູ້ຂາງປະເກາຮພ. ມັບກແກແໜ່ງ  
ພຣະກັນກີ່ເປັນບົກສົກຕໍ່ຮ່ວມເຕີຍພຣະເຈົ້າ ຫຶ່ງຜູ້ທີ່ກຳສັນາແຕ່ງ  
ຂຶ້ນໃນຄອນແຮກທີ່ແຫ່ງຫາພຣະເຈົ້າ ແຕະຕໍ່ມາໄດ້ໃຊ້ເປັນບົກສົດ  
ປະຈໍາວັນຂອງກຳສັນນິກອນ. ໂລ. ມັນ້າທາງກຳສັນາເປີບຕໍ່ມາ  
ຈາກຫັງກຳແກກດ້ວຍກັນ

ສາສັນາເຕິງໄຟ່ຕຽງກັບສາສັນາອີສຕາມໃນເຮືອງ ລ. ກົມ  
ກົງຂອງກຳສັນາເຕິງນີ້ກຳສັດຕາແຕະຜູ້ອັນຫດຕາຍທ່ານເມັນຜູ້ແຕ່ງຮາມ  
ໄຟ່ນ້ອຍກວ່າ ລ. ທ່ານ ແຕ່ຂອງອີສຕາມເປັນຂອງກຳສັດຕາຍກົງ  
ເຕີຍວັດທີ່ພຣະມໝາດ ລ. ໃນສາສັນາເຕິງໄຟ່ການອອດຫາຫາວັດ ແຕ່  
ໃນສາສັນາອີສຕາມມີກຳກັບຄໍອກໆຄໍອກໆຫາຫາວັດໃນເຕືອນຮາມດັ່ງ ທີ່ອີ  
ຮອມຄອນ ລ. ໃນສາສັນາເຕິງໄຟ່ມີວັນຕົກສິນກຽງຕຸກທ້າຍແນ້ມອັນ  
ສາສັນາອີສຕາມ ວັນຕົກສິນກຽງຕຸກທ້າຍນີ້ໃນ ລ. ສາສັນາທີ່ເນື່ອງ  
ກັນ ກົມ ຍົກ, ກຣີຕີ, ອິສຕາມ. ດ່ວນຂອ້ອນທີ່ໄຟ່ຕຽງກັນທີ່ ຕຣ.

ໄຮເບີຕໍ່ຢູ່ນກດ່າວໄວ້ ເຊັ່ນວ່າສໍາຄະກາງອົງກາສັນນາສີໃນໄທຄວ້າຍ  
ກາງຽນເໜີມອົນກາສົກາງອົງກາສັນນາອິສຕານ ພຣະເຈົ້າໃນກາສັນ  
ນາສີໃນໄທຄວ້າຍກາງຽນເໜີມອົນພຣະເຈົ້າໃນກາສັນນາອິສຕານນີ້ ນໍາ  
ຈະເປັນກາໄນໆຢຸດໃຫ້ກ່ອງທ່ອງກາສັນນາອິສຕານ.

#### ๔. ສູານະໃນນ້ຳອຸບັນ

ແນວ່າກາරຈັດແປ່ງຮູ້ໃໝ່ໃນອິນເດີຍ ສົ່ງເຮັນໃຊ້ແຫ່ວນ  
ທີ່ ພຸຖືຈົກາຍີນ ພ.ກ. ۲۶۸ (ກ.ກ. ۲۶۶) ໂຄຍກາຮັກ  
ໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວຂ້ອງນຸ້ມ ຈະນີ້ຜົດໄຟກາຮັບພໍາລັງອານາເຂົມມາງແຫ່ງໄນ້  
ເປັນກໍ່ພົວໃຫ້ອົງຮາວສີຂົກໍຕາມ ແກ່ຮາວສີໃໂຍດ່ວວຽກນີ້ໄມ້ນີ້  
ນັ້ນໆຫາເຮືອງກາຮູ້ກ່ຽວຂ້ອງນຸ້ມເມື່ອນໃນສົມບໍລິສັດແລ້ວ  
ຮາວສີຂົກໍຕີທີ່ເຕີ່ງກາພສົມບູ້ຮັນເຫັນກັນຮາວສີໃດໆທີ່ໆ ໃນ  
ແດນຂອທເຄີຍດັ່ງນີ້ :—

๑. ຮາວສີເປັນເກມທຽກຮັນນໍາຂອງອິນເດີຍ ເຊັ່ນໃນ  
ແກວັນນັ້ນຢານ ຮາວສີທໍາໄຫ້ນ້ຳຕົວການນີ້ຜົດປົດນີ້ດະ ۴  
ຄົ່ງ ຂະ ຄວາງ ມາກກວ່າຫອນ ແດະຍັງໃຊ້ເກົ່າອົງນີ້ອັນຕົມຢ່າເຊັ່ນ  
ເກົ່າອົງນີ້ຫຼຸ່ມແຮງນາກວ່າເກມທຽກຮັນນໍາຂອງອິນເດີຍທີ່ໆ ໃນ

๒. ชาวศิขเป็นทหารชันคือของอินเดีย
๓. ชาวศิขเป็นนักกีฬาที่ทำชื่อเตียงให้เก่อนเดียวมาก
๔. ชาวศิขประกอบการค้าและกิจกรรมต่าง ๆ ใน  
ต่างประเทศมากที่สุด

ข้อความที่กล่าวมานี้เกี่ยวกับศาสนาโดยตรง แต่เป็น  
ผลเนื่องมาจากการดำเนินมาหากันอย่าง เพื่อการหดหดลง  
นิตย์ใจก่อ ความวิริยะอุตสาหะ การประหดต์ ความชื่อ  
ตั้งตัวเป็นตน ย้อมเนื้อมากค่าตามสมควร.  
เฉพาะผู้เขียนเองถ้าขึ้นรถแท็กซี่ในถัดก็ติดท่านชาวศิขเป็น  
คนขับ (ถังเก็ตใต้จากการโพกผ้า) ที่ไม่เคยมีัญหาอะไร  
มาตรงกับการต่อไร้ก็จ่ายไปเท่านั้น แต่ถ้าไม่ใช่ชาว  
ศิขขับ บางที่มาครอบครัวค่าจ่าหนัก เขาขอขึ้นราคามาเป็น  
พิเศษและถ้าเราปฏิเสธ เขายังเตะมือบนมาตรฐานตัวจะระยับนั้น  
ตัวเดือนยกราคาก็จะขึ้นไปได้เช่นโดยค้อนมืด ถ้าไม่จ่าย  
ให้เขา จะพยายามให้ค่าธรรมชาต์คืนก็ตามใจ !

๕. ผู้ต้องการทราบรายละเอียดไปร่วมงานหนังสือ The Sikhs Today by Khushwant Singh 1959